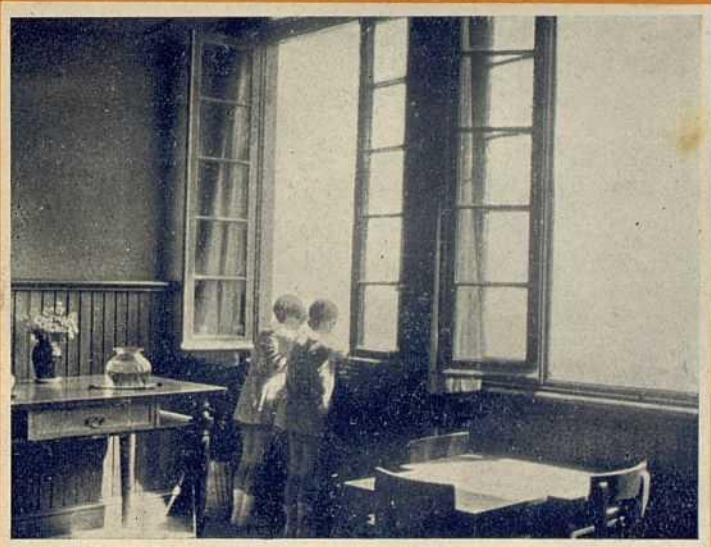

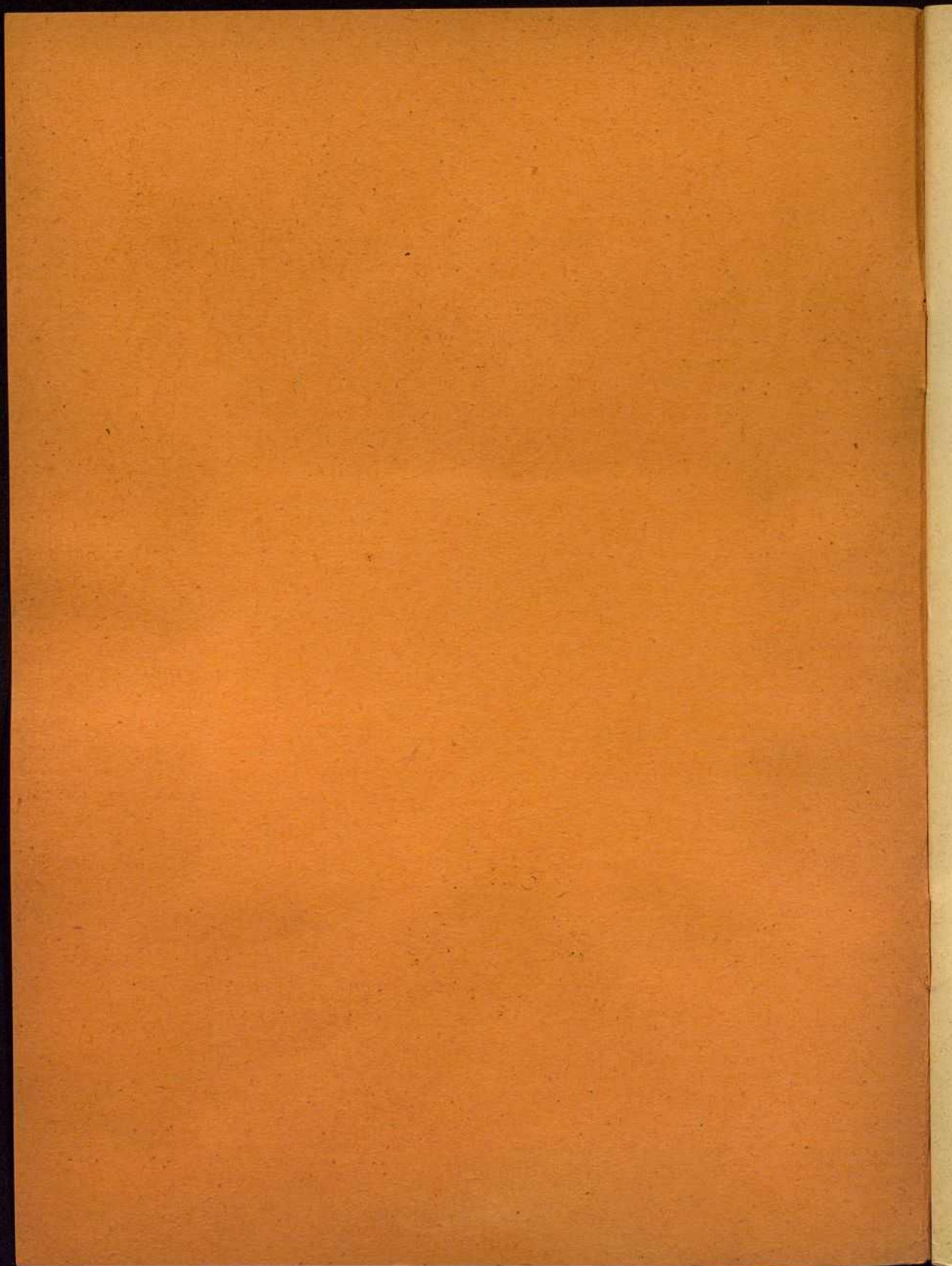
GARRBI

ESCOLA DEL MAR

N.º 13

Març 1935

GARBÍ

ESCOLA DEL MAR

N.º 13

Març 1935

Sumari

Pòrtic - *Una lletra amiga.*

La vida que fem a l'Escola del Mar.
El treball lliure.

Cal parlar bé. - *Comentaris a una sessió de lectura de cròniques.*

Meteorologia. - *Variacions de la pressió atmosfèrica i de les temperatures des del 2 de febrer al 2 de març de 1935: Mar predominant.*

Escacs.

Impressions d'un viatge autèntic a la Xina.

Els quatre follets. - *Conte.*

La nostra biblioteca. - *Acabament.*

La lluna el gegant i el pastor. - *Conte il·lustrat.*

Els nostres llibres.

Notícies pedagògiques.

Antics alumnes. - *Enquesta a la Joventut.*

Noticiari.

Publicacions de l'Escola del Mar.

P O R T I C

UNA LLETRA AMIGA

JO crec, amic Maroto, que no us molestareu perquè, aquí, en el Pòrtic de la nostra revista GARBI, vagi una part d'aquesta lletra vostra, perquè amb tots els honors, serviu a la gent del nostre ofici, i dic servir, perquè aquest és el concepte que tenim de l'actitut de l'educador.

Cal llegir-la, i comprendre el que es llegeix i el que no es llegeix.

Un gest, una paraula, un silenci, fan conèixer l'home.

Per aquesta lletra, coneixereu el fervor.

"Ya supondrá usted mis angustias. Precisamente cuando comenzaba a caminar "Imagen", la casita-escuela a que vivo entregado con la pasión más ardorosa.

Hablemos un poquito de esto, pues que la cosa lo merece. Por correo aparte le envío unos impresos que más o menos reflejan mis propósitos, le indicarán mi dirección. Ya supondrá usted las dificultades que mi actitud leal representa, cómo se me echarán encima angustias menores. Pero de todo iremos saliendo, querido Vergés, y poco a poco iremos afirmando el rastro de una acción viva y generosa.

Como podrá usted ver a través de los impresos que le adjunto, yo tiro por elevación, es decir, considero mi casita-escuela como centro de un plan de acción totali-

zador en lo que se refiere a los sordomudos y su imprescindible auxilio activo.

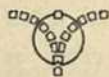
Todo lo que no se refiera al problema de qué le trato me deja indiferente o frío. Pero a través de esta indiferencia transitoria, pues no puede ser sino pasajera, veo a los amigos, a las buenas actitudes de los amigos, y mi complacencia reposa complacida en ellas.

Me llega GARBI con periodicidad que les agradezco a los chicos, de quienes soy perfecto amigo.

Le voy a mandar a usted dos dibujos de chicos americanos, uno para la escuela y otro para usted. Yo espero que los estime usted y los acepte complacido.

Las gentes mejores de aquí a quienes estoy dando participación en mi obra, encuentran ésta extraordinariamente vital.

Veremos. Eché sobre mis hombros un peso excesivo, que a veces me aplasta de manera alarmante. Creo merecer ayuda amiga."

La vida que fem a l'Escola del Mar

EL TREBALL LLIURE

Això del treball lliure és una cosa que a mi m'agrada molt perquè vaig a la taula d'en Vilches i tots dos fem protestes, i quan ja n'hem fet prous, vaig cap a la taula d'en Farrús i fem treballs per a la revista "Angèlica" i tots fem una cosa o altra. Jo faig dibuixos de colors i la Piqueras i en Vilches, com que tenen bona lletra, l'escriuen i mentre la Ribalta s'inventa contes. Quan estic cansat miro per la finestra i mentre estic mirant el mar em venen pensaments. I el dia que estic avorrit li dic al president si em deixa jugar a escacs i sinó ho vol, escric contes per a la revista GARBI i els ensenyo al senyor... i si no els accepta, com que estan una mica malament, els dono per a la meva revista. I també faig articles contra l'altra revista de la classe, i quan ja no sé que fer, faig Biblioteca, perquè a mi m'agrada molt llegir.

JOSEP MIRALLES, 8 anys

Color Blau

Classe "Angèlica"

Quan el senyor... ens deixa fer treball lliure estem molt contents perquè tots estem molt interessats perquè el nostre color quedi bé.

El color Verd és el que ha fet sortir primer la seva revista, però no és gaire bonica. El senyor... va a favor del Verd perquè sempre els deixa fer treball lliure, i es clar! per això ha pogut sortir tant aviat, i a nosaltres no ens deixa fer gaire i ens diu que fem massa soroll; per això encara no ha pogut sortir la nostra, però... serà més bonica que la del Verd.

El dia que el senyor... diu: demà llegirem la revista, tothom es prepara per a poder trobar les coses que estan malament, però moltes vegades hem de plegar perquè ens emocionem massa i acabem fent massa escàndol.

JOAN TORRAS, 10 anys

Color Blau

Classe "Nines"

El dia que fem treball lliure, la senyoreta diu:

—Tothom que faci el que vulgui.

I encara no ha acabat la paraula, que ja es veu treure el paper i el llapis. Els tres Caps de color comencen a posar ordre i a dir:

—Tu, fes “xistos”, tu, fes un vers, tu, fes un conte...

Quan els tres Caps de color estan treballant amb més afició, veus un nen de color Blau que va a fer punta al llapis i passa pel davant del color Blanc; aquests es creuen que hi ha anat a copiar alguna cosa i comencen:

—He tu, surt d'aquí, i ves-te'n al teu color que no feu més que copiar.

Això ho sent el cap del color Blau i diu:

—He “cuidado” amb les paraules, que nosaltres no venim a copiar res, si per cas sereu vosaltres que copiareu.

I tots treballem amb una afició tremenda per a ésser els primers a fer sortir el Butlletí.

L'Arnau distribueix la feina i va dient:

—Tu, aquesta auca ha d'anar una mica més avall perquè faci bonic, tu, fes una auca, tu, fes una redacció que parli de la pluja.

La maquineta no para de fer punta, els papers passen de mà a mà i els nens treballa que treballa.

Per avançar temps tothom s'emporta feina a fer a casa i quan ens diuen prou, ens donem compte que hem enraonat molt i que tenim mal de cap.

MARIÀ DOMINGO, 11 anys

Color Verd

Classe “Nausica”

Cal parlar bé

COMENTARIS A UNA SESSIÓ DE LECTURA DE CRONIQUE

El cronista general, al llegir la crítica de la sessió anterior, ho va fer amb una construcció dolenta i una pronunciació completament defectuosa. Per exemple: va usar la construcció "té que fer" en lloc de "ha de fer", i va pronunciar totes les R finals de verb.

El Cronista de "Contes" tancava el so de totes les E com si fossin castellanés i algunes vegades els de les O. Pronunciava també les R finals de verb.

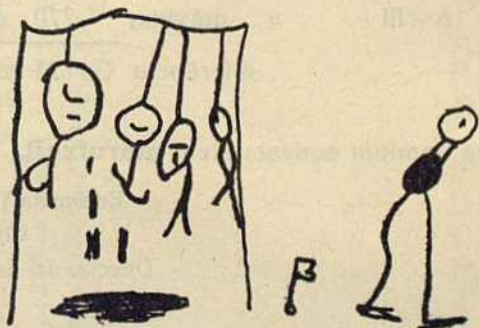
Els altres Cronistes no feien les faltes amb tanta freqüència, però van dir paraules com: SIGUT per ESTAT; RATO per ESTONA; ANTES per ABANS; TELÈFONO per TELEFON i altres.

Cal que els cronistes es fixin amb aquestes coses perquè fa molt lleig sentir llegir les cròniques amb aquestes faltes.

ANNA VENTURA, 11 anys

Color Blau

Grup de Govern

Meteorologia

Variacions de la **Pressió atmosfèrica** des del 2 de febrer al 6 de març de 1935: **Mar dominant**. Dades preses a l' Escola.

Dia 2 - II -	765 mm.	} diferència 15 mm.
» 8 - II -	750 »	

Torna a pujar fins el:

Dia 16 - II -	769 mm.	} diferència 20 mm.
» 25 - II -	749 »	

Torna a pujar fins el:

Dia 6 - III 770 mm.: dia de pressió màxima.

Dia 25 - II	pressió mínima	749 mm.
» 6 - III	» màxima	<u>770 »</u>
	diferència	21 mm.

El mar que ha dominat aquests dies: **marutxell**.

Enriqueta Vilarrubias 14 anys
Color Blau
Director del Servei Meteorològic

Escacs

Aquest mes de març es repartiren els premis del Campionat d'escacs corresponents al curs 1933-1934.

A continuació transcrivim una partida del dit campionat, jugada entre els nois de 1.ª categoria. Els comentaris són fets del que jugava amb negres.

Blanques	Negres
1. P 4 R	P 4 D
2. P 3 AR	P × P
3. P × P	P 4 R
4. P 3 CR	D 3 A
5. P 3 TR	
Les blanques volen fer canvi de peons, però no poden fer-ho perquè amb la jugada 7, P 4 CR les blanques volen atacar amb els dos peons.	
6. D 2 R	P 4 TR
7. P 4 CR	P 5 T
8. P 3 D	P 4 CR
9. C 3 AD	A 3 T
10. A 3 R	P 3 AD
11. 0 — 0 — 0	P 3 CD
12. A 2 C	C 2 R
13. T 1 A	0 — 0
14. R 1 C	D 3 R
15. C 3 A	C 2 D
16. T 2 A	P 3 A
17. D 2 D	T 1 CD

Les blanques volen fer un atac en la línia del cavall.

P 4 AD

18. TR 1 AR

Les blanques preparen un gran atac en la línia d'Alfil de Rei contra el Rei negre.

19. C 2 R
20. P 3 A
21. C × PT

A 2 CD
C 3 A
R 2 C

Les blanques a més d'iniciar un atac, han guanyat un peó, perquè si les negres 21. P × C, aleshores les blanques 22. A × A †, matant obligadament a la vinent jugada, la torre negra.

R 2 T

22. C 5 A

Les blanques preparen un atac molt fort amb les dues torres, alfil, dama i cavalls.

TR 1 CR

23. P 4 D

Aquesta jugada és molt important en la partida perquè inicia molts canvis que faran variar molt la posició de les peces.

24. P × P
25. A × P
26. C × A
27. A × A †
28. R 1 T
29. C 3 C

PR × P
P × P
C 4 T
A × P †
D × A †
R × C

Les blanques amenacen la Dama per a poder atacar i veure si, badant les negres, pot fer un escac o Dama.

30. C 5 A †
31. C 7 R

D 4 D
R 2 T

Les blanques han obligat a les negres a fer una jugada forçada per a fer-li torre o dama.

D 5 AD

32. C × T
33. A × P

D × C

Aquesta jugada es pot dir que decideix el resultat de la partida a favor de les blanques, perquè les negres tenen el Rei molt acorralat.

34. T × C
35. T 6 T †
36. D × P ††

C × A
R 1 T.
R 2 C

JOAQUIM ESTEBAN, 11 anys

1.ª Categoria

Classe "Garbí"

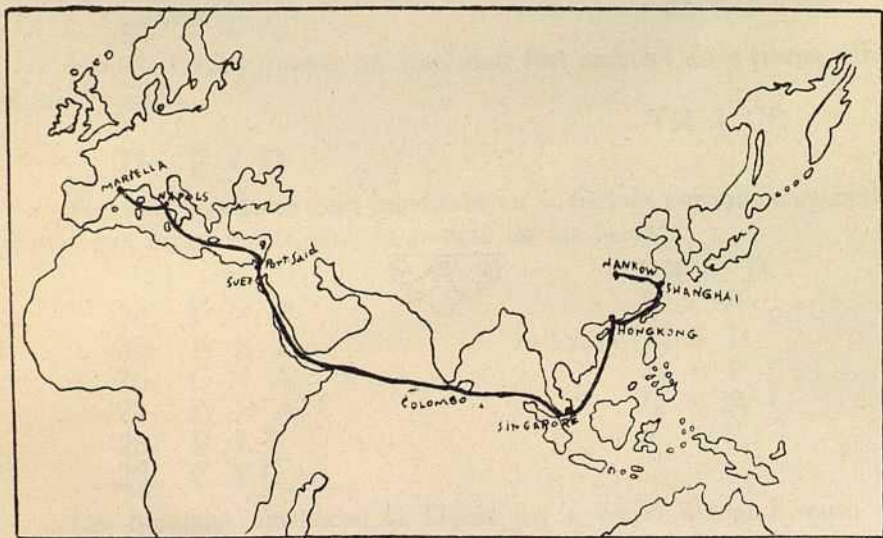
Impressions d'un viatge autèntic a la Xina

I

Vam anar a la Xina, el meu pare, la meva mare, la Montserrat, la Mimí i jo.

Abans d'anar a la Xina teníem molta feina a fer maletes i tothom ens convidava i regalava coses.

El dia que vam marxar ens va venir a despedir molta gent a l'es-

tació de França i la meva mare plorava i jo reia.

Quan el tren va marxar, vam menjar una capsa de bombons i vam treure els "ninos" de la bossa que ens va donar el senyor Ros i vam jugar.

Després vam arribar a Girona i vam baixar i vam dinar.

A la nit vam tornar a pujar al tren i ens va venir son i quan ens

vam despertar, ja erem a Marsella.

Vam anar a l'hotel Genève i ens hi vam estar tres dies. Ens la vam passar molt bé. La mare no havia de fer res. Vam anar al parc i ens van retratar.

El pare va dir que el nostre barco es deia Fushinsi-Marú.

Marsella és molt gran i és bonica com Barcelona, però les senyores són més lletges i no van tan mudades.

El dia que vam anar al barco, jo no sabia que em passava. Tots els mariners eren japonesos i l'altre gent eren anglesos, moros, japonesos i nosaltres. Tot era molt net i molt bonic.

Els anglesos van dir coses a les meves germanetes i a mi. Hi havia gent que es despedia i jo vaig dir: —Ara ja marxem—, i llavors vam veure les muntanyes i Marsella.

Primer menjàvem la Montserrat, la Mimí i jo, en una taula gran i a la nostra taula també hi menjaven la Felixe i la Betty. La Felixe era com jo i la Betty tenia 3 anys com la Mimí i parlaven anglès, però ja ens enteníem.

La gent gran menjava després.

En el barco no hi havia cap més nena, fins a Singapoore que en va pujar una.

Els moros anaven vestits amb unes coses com llençols i cada matí i cada vespre resaven i feien unes coses molt estranyes. Hi havia una mora que quan aixecava el dit tots s'ajupien i semblava la directora.

La Montserrat, la Felixe i jo, teníem ganes de riure, però no rèiem perquè teníem por, i la Betty de seguida fugia.

Aquella mora que aixecava el dit, portava com un llençol blau i duia com un vel de comunió que li tapava fins els ulls i una medalla negra i tots de braçalets.

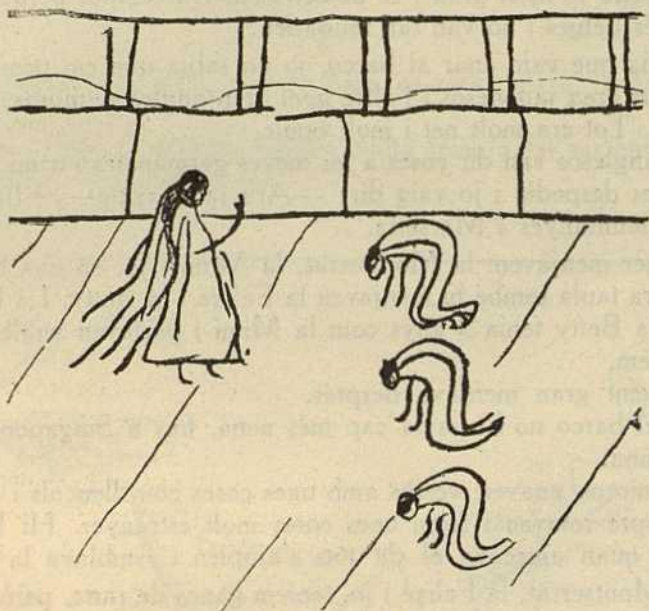
Després vam arribar a Nàpols i jo em vaig posar a la barana del barco i després vam anar a passejar.

Vam anar a una església i va passar un home que portava un carretó de fruita, i una senyora que estava en un balcó el va cridar i va fer baixar un cordill. Aquell home va posar taronges dins un cistell i el va lligar al cordill i aquella senyora el va fer pujar i després va treure les taronges del cistell i va posar els diners a dintre i el va tornar a fer baixar.

A Nàpols hi havia molta roba estesa pels balcons i en moltes cases hi havia un "lletrero" que deia: "Si loca".

Els autos de lloguer no són grocs com aquí a Barcelona.

Pels carrers hi havien molts estancs que eren com uns kioscs de diaris.

En una plaça hi havia un "surtidor" amb tot d'oques i la gent els tirava molletes de pa.

Un home tenia un cistell de violetes i les arreglava i en feia rams, i una nena hi va anar i va comprar un ram.

I anant passejant, vam arribar al barco.

Text i dibuix de ELISENDA CASAS, 8 anys.

Color Blanc

Classe "Angèlica"

(seguirà).

Els quatre follets

CONTE

En un poble lluny d'aquí, hi havia un bosc molt grandíós i tot verd. Al mig del bosc hi havia una roca molt gran i a dins de la roca hi vivien quatre follets. Tots ells es distingien per una cosa; l'un perquè tenia un ull més gros que l'altre; l'altre una orella malfeta, etc., i tots eren petits com una puça.

Un dia el més gran va dir: bé ara em toca anar a buscar aigua al llac, i manoi! surt una granota i... "nyam" se'l menja.

Al veure que no venia hi va l'altre follet i pel camí troba un pardal que també fa "nyam" i se'l menja.

Bé, aleshores hi va el mitjà i pel camí troba un arbre que diu: ai! tinc una gana, queestic a punt de menjar-me aquest follet! i... "nyam" ja el té.

I l'altre també hi va, però aquell hi va anar amb avió, i noi! cau sobre l'arbre, la granota i el pardal que s'hi havien posat a sota, i "xaf" els va trencar la panxa i van sortir els follets i van viure feliços.

JORDI TARRATS, 10 anys.

Color Blanc

Classe "Nausica"

La nostra biblioteca

(IX i últim)

La influència de la nostra biblioteca pot tant, que tenim forces nens i nenes que ja no es conformen d'ésser lectors solament, sinó que amb molt d'entusiasme i més bona fe encara, es dediquen per iniciativa pròpia a escriure llibres il·lustrats per ells mateixos o per altres nens que també volen col·laborar-hi.

En una classe de nens i nenes de 8 a 10 anys, fins s'han constituït editorials que es fan la competència.

Alguna d'aquestes editorials té la seva llibreria feta amb fustes i cartons on hi guarden les obres publicades, generalment contes i aventures.

Els hem vist també algun intent de catàleg, amb els títols i autors de les obres que fan sortir. Però una de les coses més interessants són els seus butlletins, plens d'espontaneïtat i d'expressió, des d'on ens parlen de fets de la vida quotidiana, dels seus projectes, d'anècdotes de la classe, a la vegada que fan propaganda.

Aquestes "editorials", que és el nom que s'han donat ells mateixos, tenen les seves juntes, en la constitució de les quals, sempre s'hi troba l'individu d'empenta i l'intel·lectual. Fa gràcia perquè aquestes criatures, com a perfectes amants de la burocràcia, acaben gairebé sempre convertint tota l'editorial en junta.

Tot el treball que es fa en aquestes institucions creades espontàniament pels infants, és un treball purament lliure, pensat, organitzat i realitzat per ells, aprofitant tota mena d'avinenteses i moments, a dintre i fora d l'Escola.

Els mestres fem purament d'espectadors, presenciant com els nens es descobreixen els seus propis errors, i ajudant-hi si cal, d'una manera indirecte.

Voldríem que molts definidors de l'escola activa, veiessin un d'aquests moments de treball intens, de vibració, de desordre ordenat, on tothom es mou amb un fi determinat.

Els mateixos nens, amb una psicologia més clara moltes vegades

que el mestre—perquè estan verges de preocupacions i de prejudicis—es descobreixen mútuament les aptituds i saben el que serveix per a redactor, per a dibuixant, per a investigador, per a gramàtic, per a propagandista, per a director.

No hi ha ningú que no serveixi per a res. Tots treballen amb fe i ningú s'avorreix, senzillament perquè aquestes activitats són ben bé per ells, perquè se les han buscades ells.

A nosaltres que no sentim la preocupació de fer escola activa, l'escola activa ens surt de per tots cantons; només cal deixar fer.

Ara, que tota aquesta producció lliure a la qual nosaltres donem tanta importància, no pel seu valor intrínsec, sinó pel gran esforç d'expressió que representa, i per la vida que ha presidit la seva creació, ja ens guardarem d'ensenyar-la sinó és a persones selectes, doncs hi hauria gent que en lloc d'agafar-ne l'esperit, només n'agafaria les inexactituds o les faltes d'ortografia.

A uns altres nens se'ls va ocórrer fer un àlbum de fotografies seleccionades i retallades dels diaris, amb la intenció deien, de regalar-lo una vegada fet, a la biblioteca de l'Escola.

Aquest treball espontani dels nens, va suggerir-ne un altre al professor respectiu, que consistia en comentar per escrit i sota diversos aspectes, cada una de les fotografies que integraven l'àlbum. Com a coincidència, anotem que la casa Seix & Barral, ben ignorant, segurament, del que s'ha fet a l'Escola en aquest sentit, ha editat unes col·leccions de fotografies en vistes també a ésser comentades i a servir com a instrument de treball a les escoles; ara, que ja no és una cosa tan viva com la nostra, perquè ja dóna als infants una part de la feina feta.

Són gairebé tots els nens, que a casa seva intenten formar-se una biblioteca, molts d'ells a costa de petits sacrificis, forces anècdotes dels quals, fora interessant explicar.

Ens deia un dels nens que ha estat més vegades director de la biblioteca, que ell havia seleccionat la seva i que de més de 100 llibres que tenia, l'havia reduïa a 70 o 80. Ens ensenyava també un catàleg dels seus llibres fet a base de la Classificació Decimal de Brussel·les que s'havia estudiat del llibre de Jordi Rubió". Como se organiza y cataloga una biblioteca" obra que li fou regalada per l'Escola, en una diada de la festa del llibre.

Aquests nois són els que el dia de demà ompliran les sales de

(Segueix a la Plana 20)

LA LLUNA EL GEGANT

Una vegada hi havia un pastor que anava caminant per un bosc i va veure la lluna que estava molt trista, i li va preguntar:

—Què tens lluna, que estàs tan trista i no fas claror?

—Ai! si tu ho sabessis, també n'estaries de trist.

—Diga-m'ho, que si puc, et salvaré.

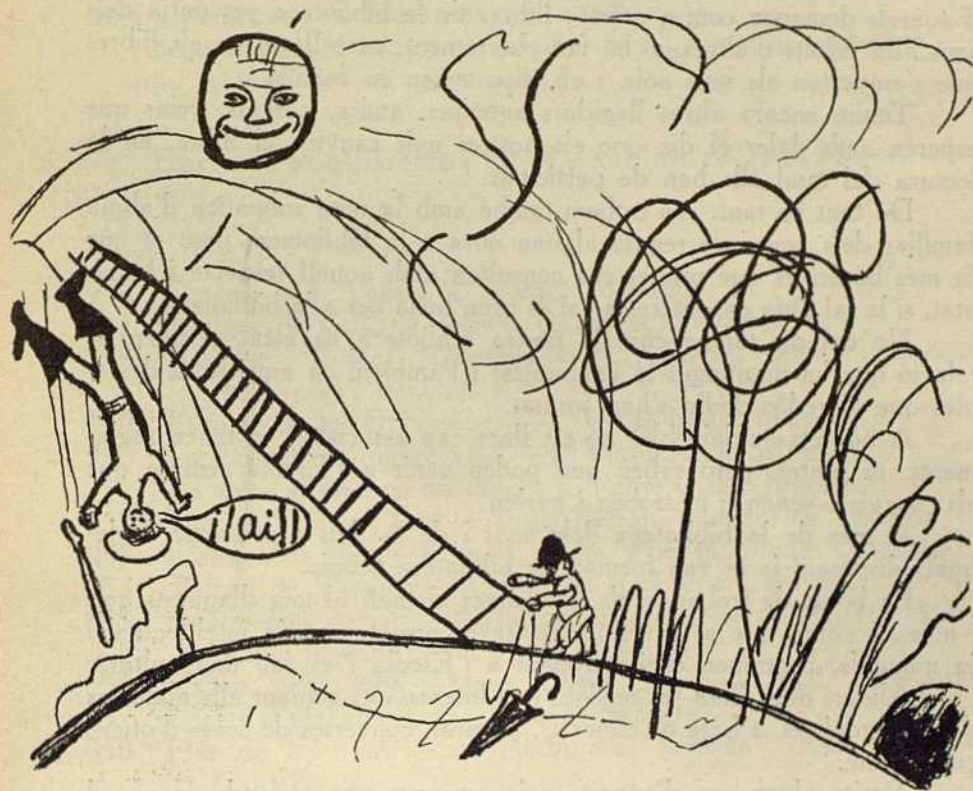
—Hi ha un gegant que a les 12 de la nit em vol matar.

—No ploris més que et juro que et salvaré-i es va amagar dins d'una cova.

Al tocar les dotze va venir el gegant amb una es-

GANT I EL PASTOR

cala molt alta per arribar a la lluna i un bastó molt gros per a matar-la.

Quan el gegant estava a punt d'arribar a la lluna, surt el pastor i el fa caure.... i es va matar.

La lluna es va posar molt contenta i encara riu ara.

TEXT — Josefina Ferrer — 9 anys
Color
Classe «Contes»

IL·LUSTRACIÓ — Pere Serra Mulet — 13 anys
Color Verd
«Grup de Govern»

lectura de les grans biblioteques de la ciutat.

Fins els mateixos pares s'interessen per la biblioteca. Alguns d'aquests demanen com a préstec llibres de la biblioteca per mitjà dels seus fills. Molts d'altres no ho fan obertament, però llegeixen els llibres que s'emporten els seus nois, i els discuteixen en família.

Tenim encara altres llegidors anònims; amics, parents, veïns que esperen amb daler el dia que els nostres nois canvien el llibre, en la lectura del qual ells han de participar.

De tant en tant, ens trobem també amb la nota simpàtica d'algun familiar dels nens que regala alguna obra a la biblioteca, però el que fa més bonic, és que primer ens consulten amb aquell respecte i humilitat, si la tal obra ens interessa i si és prou bona per a la biblioteca.

No cal dir també com la nostra biblioteca ha estat el nexa de relació que ha mantingut la continuïtat i l'ambient en aquells ex-deixebles que al redòs d'ella s'han format.

A aquests ex-deixebles no els lliga cap associació, ni tenen reglaments, ni juntes, però saben que poden venir a l'Escola sempre que els plagui; i venen, i es troben i parlen.

A més de la biblioteca dels nens i de la dels professors, de les quals disposen, ja es van formant la biblioteca pròpia.

Fa bonic de trobar-se els diumenges al matí al mig d'aquests nois i noies, i veure que a través de les seves ocupacions, ja intel·lectuals, ja manuals, continuen espiritualment a l'Escola i es fan una cultura.

Alguns dies s'han fet sessions ben interessant, actuant ells mateixos de protagonistes, a base de concerts, lectures, converses de coses d'oficis, curssets, etc.

Tenim algun cas d'aquests nois, que per una serie de raons, al deixar l'Escola havien perdut tota mena de contacte amb ella, i la biblioteca els ha fet tornar, i s'han retrobat ells mateixos, i han estat els més incondicionals i abnegats de la nostra obra.

Com s'ha pogut veure, la nostra biblioteca amb la organització que comporta, i amb totes les seves derivacions, ella sola és mitja institució, i si no hi hagués una relació contínua entre la nostra població escolar, ella sola l'exigiria.

Fins ara hem parlat només de la feina que hem fet. La que queda per a fer!

Encara no s'ha dit res dels problemes morals de la literatura in-

fantil, de les reaccions, dels temperaments amb tota mena de lectures, de la relació entre la intel·ligència i el poder d'assimilació, entre la lectura silenciosa i la lectura en veu alta...

Segurament que encara algun altre dia n'haurem de parlar.

NOTA: (Vegí's «GARBI» nos. 5-6-7-8-9-10 i 11).

Darreres adquisicions de «La biblioteca dels Nens»

N.º de
registre

- 946 Contes.—Ll. Tolstoi (L'Avenç); donatiu.
- 947 Viatges de Gulliver.—Swift (L'Avenç); donatiu.
- 948 Balades i contes japonesos. — J. Llorens, selec. i traduc. (L'Avenç); donatiu.
- 949 Escuela de los Robinsones.—J. Verne (Edit. Molino).
- 950 Un capitán de quince años.—J. Verne (Edit. Molino).
- 951 La volta al món en 80 dies.—J. Verne (Edit. Juventut).
- 952 Tres al Pol. — Text d'Angel Ferran, dibuixos de Quelus.
- 953 L'escarabat d'or.—Edgard Allan Poe (Llibreria Catalònia).
- 954 Tartarí de Tarascó.—A. Daudet (Llibreria Catalònia).
- 955 Quatre nois genials.—Adaptació catalana de A. Sabater Mur. (Edit. Juventut).
- 956 Kazan, perro lobo.—James Oliver Curwood (Edit. Juventut).
- 957 Contes d'argent.—Lola Anglada Sarriera.
- 958 Flor de leyendas. — A. Rodríguez "Casona" (Edit. Espasa-Calpe).

Hem adquirit els llibres següents que ja teníem a la biblioteca, però que hem eliminat perquè estaven en mal estat. Aquests llibres no consumeixen número nou de registre, perquè com que són repetits, entren a la biblioteca amb els mateixos números que tenien els seus iguals, als quals substitueixen.

El Conde Lucanor.—D. Juan Manuel (La Lectura).
El llibre de la jungla; 2 vol.—Rudyard Kipling (Edit. Catalana).
Fidias.—(Edit. Hispano-Americana).

Les aventures d'en Perot Marrasquí.—Carles Riba (Edit. Catalana).
 Ben-hur.—Lewis Wallace (Edit. Saturnino Calleja).
 El ojo de Guatama.—Capità Gilson (Edit. Seix & Barral).
 La conquista del fuego.—J. H. Rosny (Edit. Seix & Barral).
 La pagoda de cristal.—Capità Gilson (Edit. Seix & Barral).
 Stephenson.—J. Palau Vera (Edit. Seix & Barral).
 Aventuras de Robinsón.—Daniel Defoe (Edit. Seix & Barral).
 Hernàn Cortés o la Conquista de Méjico.—(Seix & Barral).

REVISTES

FLOREAL: núm. 5.—Grupo Escolar “Giner de los Ríos”, Badajoz (intercanvi amb GARBI).
 AULES: núm. 10.—Publicació dels alumnes de l'Institut de Reus (intercanvi amb GARBI).
 GERMENES: núm. 5.—Escuelas nacionales. Calamonte, Badajoz (intercanvi amb GARBI).
 BAIXERAS: núm. 3.—Escola Baixeras. Barcelona (intercanvi amb GARBI).
 EL MINYO: núm. 14.—Orfelinat Ribas. Barcelona (intercanvi amb GARBI).
 RAMELL: núm. 22.—Escoles de l'Ateneu Igualadí. Igualada (intercanvi amb GARBI).
 VOLUNTAD: núm. 6.—Escuelas nacionales “General Navarro y Alonso de Celada”. Valencia de Alcántara, Càceres (intercanvi amb GARBI).
 IBERIA: núm. 11.—Revista escolar de “Canet lo Roig”. Castelló de la Plana (intercanvi amb GARBI).
 ALBADA: novembre i desembre de 1934. Escola nacional de nois d'Os de Balaguer. Lleida (intercanvi amb GARBI).
 PEREZ GALDOS: núm. 29. — Boletín de la vida escolar de la Graduada de niños. Madrid (intercanvi amb GARBI).
 LABOR: núm. 6.—Escuela nacional de niños de Altea (intercanvi amb GARBI).
 VIDA INFANTIL: núm. 2.—Graduada de niños de Jijona, Alicante (intercanvi amb GARBI).

EL ALUMNO MODERNO: núms. 21 y 22.—Órgano de la escuela Federal "República del Paraguay". Caracas, Venezuela (intercanvi amb GARBI).

CAMARADAS: núm. 5.—Escuela nacional de niños de Careñes, Villaverde, Asturias (intercanvi amb GARBI).

NATACIO: gener de 1935. Portantveu del C. N. Barcelona (intercanvi amb GARBI).

AGRUPAMENT ESCOLAR. Acadèmia Laboratori: gener 1935. Barcelona (intercanvi amb GARBI).

VIVIENDAS: Marzo 1934. Revista del Hogar. Madrid.

A. C.: Publicació del G. A. T. E. P. A. C.; tercer trimestre 1934.

Darreres adquisicions de la Biblioteca dels Professors

REVISTES

BUTLLETI DELS MUSEUS D'ART DE BARCELONA: març 1935.

ART: març de 1935.

LA GYMNASIQUE EDUCATIVE (Bulletin de la Fédération Belge de gymnastique educative): decembre 1934 (intercanvi amb GARBI).

IL LIBRO ITALIANO (Agenzia generale italiana del libro), decembre de 1934, Roma (intercanvi amb GARBI).

EDUCATEUR: 9 mars 1935. Lausanne. Suisse.

L'EDUCATION: decembre 1934. Ecoles des Roches, Verneuil-sur-Avre. France.

POR L'ERE NOUVELLE (Revue internationale d'Education nouvelle). Janvier 1935. Paris.

REVISTA ESCOLAR (Publicação de Educação e Ensino). Fevereiro de 1935. Santarém, Portugal (intercanvi amb GARBI).

ESCUELAS DE ESPAÑA (Revista pedagógica mensual): Febrero 1935. Madrid.

REVISTA DE PEDAGOGIA: Febrero 1935. Madrid.

EDUCACION: Diciembre 1934. Bogotá, Colombia (intercanvi amb GARBI).

BUTLLETI DELS MESTRES: 15 de desembre de 1934. Barcelona.

REVISTA DE PSICOLOGIA: PEDAGOGIA. Novembre 1934.
Barcelona.

REVISTA DE OCCIDENTE: Diciembre 1934. Madrid.

LA REVISTA: Any XX, juliol-desembre. Barcelona (intercanvi amb
GARBI).

Biblioteca dels Antics alumnes

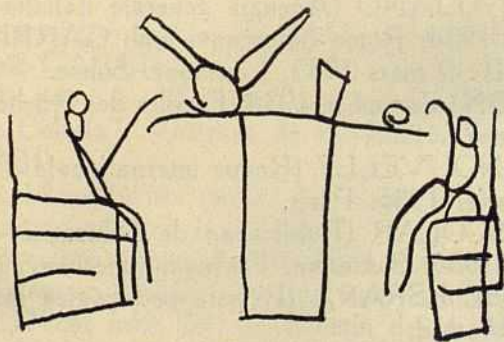
Darreres adquisicions:

REVISTA DE CATALUNYA. Primera època (donatiu del pare
d'un nen).

Any I: núms. 1, 2, 3, 4, 5, 6.

Any II: núms. 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17.

Any III: núm. 21.

Els nostres Llibres

Amb aquests llibres ens proposem fer treballar els nois i de veure vivament, amb el temps, problemes, diem-ne, de metodologia. No amb el partit pres d'un criteri, d'un mètode, d'una escola, sinó pel fet d'una activitat. La cosa interessant, per a nosaltres, no és fer el pa, sinó jugar la pasta.

Un llibre fet, no vol dir una definició, ni un grup de coneixements típics. Així, per exemple, el llibre de Llenguatge que han fet els petits, no vol dir, que precisament sigui el criteri que seguirem sempre per aquest ensenyament. Serà que ens ha sortit així i que una altra vegada ens pugui sortir d'una altra manera.

Han passat tretze anys i encara no ens hem definit, no ens hem volgut limitar a cap pedagogia.

Amb aquests llibres, investiguen, recullen i troben el material que necessiten i així fan via a l'Escola i així després, són aquella gent, que ja a les universitats i a les escoles normals, no els basta el llibre de text i necessiten de les biblioteques i d'un altre ambient per a la seva preparació.

Són fora de la Escola, i els veiem que encara porten material que creuen necessari per a la nostra feina.

Així el llibre, és la mateixa vida intel·lectual de la classe, i altres vegades, a més, el llibre espiritual del curs, al voltant del qual giren totes les altres activitats.

En fi, quan els nostres alumnes surten de l'Escola no ens interessa saber el que saben, sabem només, que saben treballar.

Ací va una relació de llibres que s'han fet durant aquests anys a les diverses classes de l'Escola:

Auques de contes explicats.

Dibuixos de memòria.

Dibuixos d'imaginació.

Projectes de construccions a la sorra.

Llibre de "Vocabulario".

Llibres de contes (pensats i il·lustrats pels mateixos nens).

Libro de cálculo.
Llibre de Gloses.
Llibre de fotografies.
Llibre de "La mujer y el hogar".
Libro de los monumentos históricos de Barcelona (monuments i llegendes).
Llibre de "Navidad".
Libro de Mar.
Dia meteorològic.
Butlletins de les classes.
Evangelario.
Llibre de Mar.
Gràfiques de meteorologia.
Un llibre "Titelles" (arguments, personatges, decorats i cartells).

Notícies pedagògiques

Hem rebut uns fascicles d'"Imagen" *La casa escuela del sordomudo* fundada per Amèlia Narezo de G. Maroto i Gabriel García Maroto. Creiem que per a començar a comentar-la cal només, copiar-ne, com si diguéssim el seu breviari. Breviari que no és específic per a l'educació del sord-mut, sinó general a tota l'actitut educativa.

Diu així:

IMAGEN, la Casa-Escuela del Sordomudo, quiere ofrecer en su labor de cada día:

- I. Contra la enseñanza en rebaño, la enseñanza individualizada.
- II. Contra la escuela cuartelaria, desproporcionada y sin alma, la escuela-hogar, saturada de intimidad, atenta i sensible a la necesidad de cada alumno.
- III. Contra el confinamiento opresor, la relación constante con la vida, el acorde efectivo entre el medio social en torno y las auténticas posibilidades del alumno.
- IV. Contra el abandono del sordomudo en el período post-escolar, la vigilancia cuidadosa de aquél y el auxilio más adecuado.
- V. Contra el silencio editorial acerca de los sordomudos, las publicaciones abundantes, la progresiva ayuda impresa en que la viva y diversa imagen gráfica ocupe el primer puesto.
- VI. Contra el profesor burocratizado y sin fe, el maestro ardoroso, humilde, poseído íntimamente del grave y profundo sentimiento de su delicada misión.

Antics alumnes

ENQUESTA A LA JUVENTUT

I

Al deixar l'Escola i començar la vida de persona gran; quines foren aquelles coses que representaren un xoc per a tu? Quins inconvenients trobares? Quins avatges?

II

Durant el temps que no tingueres cap relació amb l'Escola, quin concepte tenies d'ella?

III

Ara, quan has retornat a l'Escola després de temps d'estar-ne allunyat, quin concepte en tens, no des del punt de vista d'alumne, sinó com a persona gran, com a antic alumne que es retroba amb els altres i amb l'Escola.

Aquesta enquesta, ja publicada a GARBI en el mes passat, ha donat un resultat que ja presentíem, encara que no n'haviem parlat. Aquest resultat es refereix a l'abandó, per part de la Societat, del noi o noia que surt de l'escola primària i va a ingressar en el món de la gent gran. La Societat es preocupa oficialment de formar el noi; per això crea i sosté l'Escola. Però, i la feina de l'Escola, aquell treball tot just iniciat de "descubrir" el noi, aquell treball de formació, qui el continua? Es que la Societat creu que el noi que surt de l'Escola ja està suficientment preparat? Si és així, em sembla que no cal insistir en aquesta idea; el seu fracàs és ben cert. No n'hi ha prou amb la tasca escolar, per positiva que sigui, és necessari que aquesta continuï en la llar, al carrer, en el treball i allí on sigui possible;

l'ànima humana és molt dèbil i en un no res es perd allò que ha costat tant de guanyar. No cal que parlem en aquest cas del fracàs de l'Escola diguem-ne "Positivista", o sigui aquella que busca, en totes les seves coses, donar una sèrie de fòrmules que han de servir per a "quan el noi sigui gran". L'Escola per més que vulgui no pot, ni deu, formar homes; gràcies que pugui tenir nois.

En les contestes rebudes es nota en general que els joves es queixen de la manca de direcció i d'ambient extern amb que es trobaren en els primers temps de sortir de l'Escola, després, ja s'han espavilat pel seu compte, però en tot i això es nota a través dels seus escrits una queixa per l'abandó moral i fins a vegades obstacles que se'ls posen al seu pas.

En números successius anirem analitzant les preguntes de l'enquesta i les contestes rebudes.

Afirmació d'això que diem és una carta rebuda d'un dels antics alumnes de la nostra Escola i escrita ran d'aquesta i que copiem a continuació.

Diu així:

Barcelona, 1 febrer de 1935.

Senyor...

Temo que m'hauré cenyit molt poc a les preguntes que ens donaren. Ho he fet així perquè essent la forma més plana de respondre, podia fer comprendre millor el meu estat d'aleshores i el d'ara.

D'aleshores, pel que pugui servir per a estudiar d'altres infants que es trobaran en semblants situacions; d'ara, perquè més que mai, necessito valors que no posseeixo i que sol, difícilment obtindré, per això he procurat mostrar-me, tant com he pogut, a través d'aquestes respostes, encara que no fos el lloc més adient, però sí el primer oportú.

En el que he escrit, he procurat no ésser gens exagerat, sinó sincer, i faig aquesta asseveració, perquè ja sé que hi han llocs, on no li semblarà així.

També he procurat no fer literatura, com va dir-nos, però d'això sí que n'estic ben tranquil, doncs mal podria fer-ne, si una sola vegada que vaig provar-ho, em va resultar un sac de gemecs.

—Recorda el que li deia després de llegir "El Roig i el Negre"? (primer llibre que vaig llegir en tornar a l'Escola). "Es el millor llibre que he llegit des de que vaig deixar l'Escola".

Es a dir, afegeixo. —"Entre l'Escola i l'Escola, en mi, no hi ha res".

Ll. Amigó.

Noticiari

NOTES GENERALS

Seguint la norma començada de reunir en diversos diumenges, els pares dels noies de l'Escola, es convocà l'últim diumenge de febrer, els pares dels nens i nenes de la classe "Angèlica"; i el primer diumenge de març, els de la classe de "Nines".

El professor de la classe "Angèlica" explicà totes aquelles coses que fan els seus fills a l'Escola i particularment, aquelles modalitats pròpies de la classe, per exemple:

Perquè expliquen contes.

Què són els dibuixos (d'imaginació, interpretació, auques...).

El treball lliure.

El caire que agafa en aquesta classe, l'organització social.

L'educació i l'instrucció.

El professor de la classe "Nines" parlà de:

I. — Concepte que la gent té de l'escola en general. L'escola d'abans i la d'avui. Esperit d'una i altra.

II. — *La nostra Escola*. Impressió personal. Servei Mèdic. El dinar a l'Escola com a fet educatiu. Els càrrecs i la nostra organització social. Personalitat i sentit de responsabilitat. De l'ambient estètic de l'Escola. Els equips de treball (Colors) i la seva vida. Cròniques. Concursos. El Llenguatge i el Càlcul. El dibuix com a expressió de llenguatge. La Biblioteca com a instrument de treball. (Resums, comentaris, recensions, il·lustracions... etc., de llibres llegits). Els contes. El treball lliure. La revista GARBI. El joc (joc lliure, joc organitzat, joc d'escacs). Relació estrangera. Orientació professional. Reglament.

A l'acabar la conversa pregà als pares, un contacte freqüent amb l'Escola perquè hi hagi una major intel·ligència en la tasca educativa, del qual, en resultarà un major profit per els seus fills i per l'obra que l'Escola realitza.

NOTES DE LES CLASSES

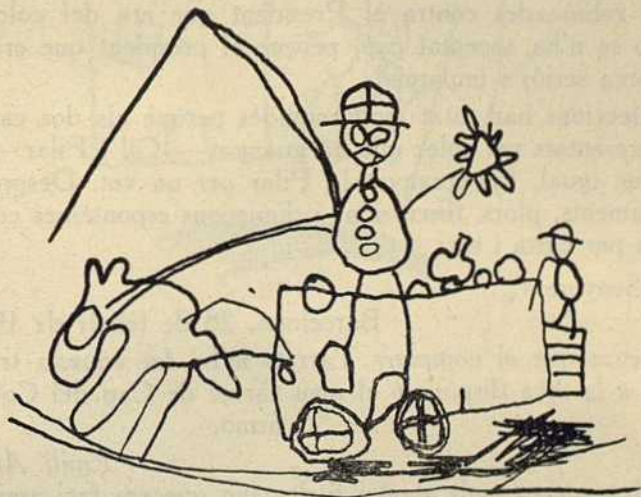
PETITS. Els colors d'aquesta classe han treballat activament en la construcció de barques de sorra a la platja de l'Escola. Aquestes construccions eren dirigides exclusivament per cada Cap de color.

CONTES. Aquesta classe ha fet durant aquest mes darrer, dos llibres de contes nomenats "L'arbre i les fulles" i "El conill i la tortuga". Aquests contes, com tots els d'aquesta classe són inventats i il·lustrats pels nois.

ANGELICA. Per les festes de Carnaval els nens d'aquesta classe han fet unes auques de totes aquelles coses que han vist pels carrers i que a ells els ha cridat més l'atenció.

S'ha acabat el campionat d'escacs dels tres Colors de la classe, quedant Campió del color Blanc, Maria Rodríguez; del Blau, Josep Lavay; i del Verd, Francesc Gallego.

Entre els cinc primers jugadors de cada Color, es farà el Campionat general de la classe.

NINES. Entre els Colors de la classe s'ha establert una veritable competència per a la publicació dels seus Butlletins.

Copiem del Pòrtic del Butlletí del Color Verd:

"El curs passat a la nostra classe "Angèlica" entre tots els Colors feiem una revista; doncs bé! ara a "Nines" ho continuarem i voldrem que tota l'Escola sàpiga els treballs que fa el color Verd."

I copiem de la secció de propaganda del Butlletí del color Blanc:

"Si voleu llegir una revista bonica truqueu a la classe de "Nines" i demaneu el Butlletí del color Blanc."

Tot això ha creat un afany de superació i un mitjà de treball on hi tenen cabuda totes les iniciatives.

NAUSICA. Ens ha vingut a veure en Quiles, que és aquell nen que l'any passat se'n va anar a Cartagena i ens escrivia aquelles cartes tan interessants.

L'endemà mateix d'haver arribat, ja l'hem tingut a l'Escola. Diu que ara tornaran a viure a Barcelona. Parlen un català i un castellà molt estrany i diu que pel que li sap més greu d'haver anat a Múrcia, és perquè no pot tornar a l'Escola.

Aquesta quinzena els Colors Blau i Verd han presentat unes protestes molt rebuscades contra el President que era del color Blanc. Gairebé no se n'ha acceptat cap, perquè el president que era l'Ibarra ha estat força seriós i imparcial.

Les eleccions han estat molt renyides perquè els dos candidats a president presentats pel color que ha guanyat — Gil i Pilar — tots dos valen per un igual. Ha guanyat la Pilar per un vot. Després hi han hagut parlaments, plors, discussions i dimissions espontànies com aquesta, enviada per carta i tot:

Senyoreta...

Barcelona, 28 de febrer de 1935.

En veure que el company Tarrats m'ha fet aquesta traïció tant gran, poso a la seva disposició el meu càrrec de Cap del Color Verd.

I firmo,

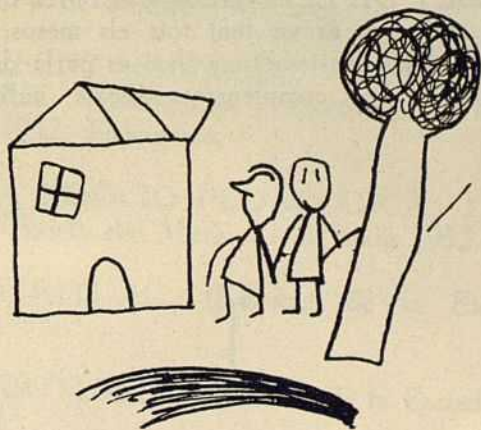
Emili Arnal.

Em despedeixo molt atent i li demano que em faci aquest favor.

GARBI. Està treballant en la confecció de nous decorats en vistes a la propera representació d'una obra de titelles.

S'han presentat molts projectes de decorats i actualment s'està fent la selecció. Els que tinguin cert mèrit seran recollits en un "Album" junt amb totes aquelles coses que facin referència a la dita funció (vestuari, interpretació literària de l'obra; solució de problemes, com els de llum, visualitat, etc....).

GRUP DE GOVERN. Després d'una selecció molt rigorosa s'ha format el nou Cos Meteorològic d'observadors i auxiliars. Se'ls va fer fer, un exercici oral i un de pràctic i cada un d'ells va ésser el.liminadori. Continua el Curset d'Història de l'Art.

Antics Alumnes

CURSET D'HISTORIA DE LA MUSICA

Continuant les lliçons del Curset que es ve donant, és parlà de Franz Joseph Haydn i de Wolfgang Amadeus Mozart.

Es parlà de la vida i l'educació d'ambdós músics i de l'obra que realitzà cada un d'ells.

Aquesta sessió fou il·lustrada amb discs sota el següent programa:

“Trio en SOL Major”. Haydn.

“Divertimento núm. 17 en DO major”. Mozart.

CURSET DE LLENGUA CATALANA

Es continuà, tal com es va fent tots els mesos, el “Curset de Llengua Catalana”. En aquesta última lliçó es parlà de les Categories gramaticals; i s'analitzà els complements directe, indirecte i proposicionals.

Publicacions de l'Escola del Mar

ESCOLA DEL MAR. (Edicions de l'Ajuntament de Barcelona. Comissió de Cultura). Agost 1921. Exhaurida.

LLIBRE DE MAR. (Edicions de l'Ajuntament de Barcelona. Comissió de Cultura). 31 d'agost 1921. Exhaurida.

PESTALOZZI. Comentarios de su vida y su obra. (Ediciones de la Escuela del Mar). 17 de febrero 1927. Agotada.

LA BIBLIOTECA DE LOS NIÑOS. (Ediciones de la Escuela del Mar). 7 de octubre 1927. Agotada.

LES REPRESENTACIONS DE TITELLES A L'ESCOLA DEL MAR. (Edicions de l'Ajuntament de Barcelona). 10 de maig de 1932. Exhaurida.

LA NOSTRA POSICIO PEDAGOGICA. Conferència. (Edicions de l'Escola del Mar). 21 de maig 1932.

VISITA ESPIRITUAL. (Edicions de la Escola del Mar). Octubre 1933.

VISITA ESPIRITUAL. (Ediciones de la Escuela del Mar). Octubre 1933.

BIBLIOTECA DELS NENS. Catàleg. (Edicions de l'Escola del Mar 1934.

La revista

"GARbí"

de l'Escola del Mar
viu d'ella mateixa

Ja n'ets subscriptor?

Fes noves subscripcions.

